

No sé en que l'hauré ofès amorament.
 L'amor, el meu promés
 Que ay! no torne -
 Que no torne a la llar
 A veure's cap al tart
 La que l'angora.
 Devades encench llum,
 Y en l'escor me consum
 Y et llant ne sola;
 Que 'l flum del foc tremol tot me tremol
 Y apagant se el gresol
 Quedo a les fosques.
 Prou surto al finestro
 D'estels al resplandor
 Y me d'acomborto;
 Y a lluny m'obuense 'ls pins,
 Si pe 'ls deserts camins
 Cavall galopa.
 Pres ay! no's sent ni's veu
 Per la terra y el greu
 Fins a l'aurora
 Mes qu'el torrent del beub,
 La lluna que s'apach,
 Y les milloques.
 Almenys al demati
 Fogués a l'amo' obrir
 Del cor la porta apuntant
 Quant l'auca va apuntant,
 Y l'au n'apoca 'l cant,
 Y 'l cloquer toca.

Y n'obro 'ls portellons
Y rego 'ls galdions
Qui a l'hort se moten,
E als traginers deman
Si x'han viat al galon
Que 'l cor me roba

~~Y dicit alt~~

~~Y dicit als meus clavells~~
Atom a, embats y aucells
Y a tot quant vola

Que si trovem l'amor
Que li donem recorts
De qui l'angore,

Que no l'he d'olvidar,
Que jo l'he de cercar,

²⁹En que no l'trove;

Que m'te' lo cor ferit

Cegat tot el sentit

³⁰Le anima morta;

No morta, ay, no d'armar

Que's x' que vida li'n do

Y llagada y tota;

Si sols de sentiment,

~~Que que n'ni a l'amor ofen~~

³¹Que mes no torne

De que l'amor s'ofen

³²Que may no torne